

Det är något visst med ängelsbergare ...

Svenska kyrkans församling här i Fagersta har ett långt namn: Västanfors-Västervåla församling. Det har blivit så för att två församlingar har gått samman och blivit sambo eller delsbo eller hur ni vill ha det. När det blir långa församlingsnamn brukar ett nytt begrepp dyka upp som till exempel Säterbygdens församling eller Svegsbygdens församling. Huvudordets namn liksom "sveper" i ett huj med sig alla de tidigare självständiga små församlingarna. Men ängelsbergare i gamla Västervåla socken de sveper man inte iväg på några villkor och det är tur det!

En gång i månaden träffas människor som bor i och runt Ängelsberg i Västervåla sockenstuga till en måndagsträff. Vi försöker värma upp sockenstugan, ordnar varmt kaffe och en mycket godsint människa bakar bröd. Alla är välkomna som har tid, lust och intresse av att sitta och språka och umgås på det gamla, vanliga, rejåla sättet - ansikte mot ansikte. Visserligen är det många ängelsbergare som har mobiler nuförtiden men då när vi ska träffas och "språka" då satsar alla på direktkontakt, inga störningsverktyg förekommer. Här finns en stark och äkta levande tro på mötet, människa - människa.

Just så satt vi den 21 januari inne i Sockenstugan och vad språkade vi om?

Jo, varför det är något visst med att bo i Ängelsberg. Vad är det som finns därute som stadsborna saknar? Argumenten cirkulerade ovanför oss som svalor som svischar förbi en varm sommardag. Och jag försökte gripa tag i dem och få dem på pränt.

- Här finns vackra vyer. Vi har skogen och vi har den stora sjön.
- Vi har vår skulpturpark som vi är så stolta och glada för.
- Det finns en närhet till varandra här ute, vi bryr oss verkligen om varandra.
- Vi känner till varandra, vi känner att vi är beroende av varandra på ett alldeles särskilt sätt som man inte tänker på i ett större samhälle. Vi känner varandra vid namn.

Här måste människor planera sina inköp när de far in till stan eller till Virsbo. Och någon väskryckare finns det inte här. Vi talade länge om tempot ute i Ängelsberg. Det är lugnare här ute, atmosfären är lugnare, det finns helt enkelt mera tid här!

Någon lyfte fram ordet "tystnad" och då tystnade alla för de kände hur viktig den är i deras liv. Det finns en tystnad här som är påtaglig, kraftfull, varm och närvarande.

Biblioteket är en go mötes- och sammanträdesplats. På lördagarna träffas folk och fikar och någon har bakat. Någon löser korsord, en annan lånar böcker och några sitter och pratar om TV-programmet "På spåret". Utsikten är makalöst vacker över Åmänningen.

Men vi måste kunna locka hit flera barnfamiljer säger plötsligt en kvinna i sällskapet och då blir hela samtalet plötsligt inriktat på framtiden för Ängelsberg. Argumenten är lika spänstiga som svalor som svischar förbi en sommardag ...

Li Lundberg, präst i Västanfors Västervåla församling